

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 422. In 1949 namen steeds meer musici uit de Second Herd^E zoals die van tot '49 genoemd werd, afscheid. Ze hadden door hun werk bij de band een soort ster-status verworven en maakten daar gebruik van. De tenorsaxofonisten Stan Getz, Al Cohn en Zoot Sims, baritonsaxofonist Serge Chaloff, trompettist/arrangeur Shorty Rogers, ook de complete rhythmesectie. De Third Herd die 25 juni '50 voor Capitol in NYC het nu volgende stuk van Al Cohn speelde zag er dus totaal anders uit dan de Second Herd van december '48 die nog in de vorige aflevering te horen was.

Doug Mettome, Conte Condoli, Don Ferrara en de Zweed Rolf Ericson-trompet, Bill Harris als enige van de oude garde, Jerry Dorn en Herb Randel-trombone. 4 ipv. 5 trompetten, 3 ipv. 4 trombones. Bij de saxofoons verdween de alt en werd de zg. 'Four Brothers'-formule de standaard: drie tenoren plus bariton. Bob Graf, Phil Urso, Buddy Wise, en Marty Flax. Geen vibrafoon meer, gewoon piano-bas-drums: Dave McKenna, Red Mitchell, Sonny Igoe. Trombonist Bill Harris en tenorist Bob Graf soleren in "Music to dance to".

plaat 1

Woody Herman a/h Orchestra: Music to dance to (Al Cohn)
2/4 - 2:48 - Capitol 5C052-80 805

"Music to dance to", NYC, 25 juni 1950. In Chicago, 9 augustus, heeft ook de laatste Second Herd-musicus de band verlaten, trombonist Bill Harris is opgevolgd door Vernon Friley. Ralph Burns arrangeerde Ted Shapiro's "Starlight Souvenirs" waarin Woody Herman altsaxofoon speelde.

zelfde

Woody Herman a/h Orchestra: Starlight souvenirs (Ted Shapiro)
2/6 - 3:11 - idem

"Starlight souvenirs" met de klarinettist-orkestleider à la Johnny Hodges op altsaxofoon. Vernon Friley was de trombonist, Conte Condoli op trompet. Voor Capitol in ^{Chicago} ~~NYC~~, 9 augustus 1950. En zoals zo vaak wanneer het niet mee zo goed gaat met een orkest: dan wordt er van platenmaatschappij gewisseld. Met als Lionel Hampton in 1951 ging ook Woody Herman naar MGM. De trompetsectie werd weer tot 5 uitgebreid: Doug Mettome en Don Ferrara bleven, nieuw waren Nick Travis, John Bello en Roy Caton. Bij de trombones werd Friley opgevolgd door een nieuwe jonge ster, Urbie Green, bleven Jerry Dorn en Herb Randel. De saxofoons: Jack Dulong, Kenny Pinson en Phil Urso-tenor, Sam Staff-bariton. Rhythm: Dave McKenna-piano, Red Wooten-bas, Sonny Igoe-drums, en dat is een heel verschil -be-ga-tief- ten opzichte van de vorige Herds. Een stuk van drummer Tiny Kahn: "Leo the Lion".

- plaat 2 Woody Herman a/h Orchestra: Leo the Lion (Tiny Kahn)
2/laatst met hanger - + 3:00 - MGM 2317 072
"Leo the Lion" van Tiny Kahn, vermoedelijk de eerste drummer die ook kon schrijven voor een big band. Tenorsaxofonist Kenny Pinson, trombonist Urbie Green en trompettist John Bello soleerden in deze MGM-opname van 15 maart 1951, NYC. 4 juni is de band in LA en zijn er weer vier trompetten: Doug Mettome, Don Fagerquist, Roy Caton en Shorty Rogers ~~voor de~~ gelegenheid, omdat hij daar nu woonde. Bij de tenorsaxofoons Bill Perkins ipv. Phil Urso, verder was de bezetting niet veranderd. Gene Roland, die nogal eens ~~voor~~ voor Stan Kenton schreef maakte iets dat op "Farewell blues" leek: "Hollywood blues".
- zelfde Woody Herman a/h Orchestra: Hollywood blues (Gene Roland)
2/1 - 2:49 - idem
"Hollywood blues", daar voor MGM gespeeld op 4 juni '51. Doug Mettome gebruikte de Harmon-demper, ~~voor de gelegenheid~~. Twee weken later nam de band een Duke Ellington-stuk op waarin Woody Herman dus de klarinet verruilde voor altsaxofoon. Roger Segure arrangeerde "Prelude to a kiss".
- zelfde Woody Herman a/h Orchestra: Prelude to a Kiss (Duke Ellington)
1/4 - 3:13 - idem
"Prelude to a kiss" - Woody Herman-altsaxofoon en Urbie Green-trombone. MGM, Los Angeles, 18 juni 1951. John Macombe hier in de trompetsectie voor Shorty Rogers, en Fred Lewis op trombone ipv. Herb Randal. En de musici schuiven maar door. 7 juli 1952 is dit de Third Herd. Don Fagerquist, Roy Caton, John Howell en Lee Fortier-trompet, dus weer terug naar 4. Urbie Green, Carl Fontana en Jack Green-trombone. De drie tenorsaxofoons: Arno Marsh, Dick Hafer en Bill Perkins, nog steeds Sam Staff op bariton. Nat Pierce-piano, Chubby Jackson (even terug) op bas, Sonny Igoe-drums. Urbie Green, Dick Hafer en Carl Fontana in de KC-classic waarvan ik de arrangeur voor deze versie niet vond: "Moten Stomp".
- plaatje 3 Woody Herman a/h Orchestra: Moten Stomp (Benny Moten)
2/2 - 2:36 - Decca REP 1001

= 3 =

Carl Fontana - tub, Don Fagerquist - trp,
Dick Hofer - tenorsaxofon,
Urbie Green - tub.

"Moten stomp", niet voor MGM dit keer, maar voor Woody Herman's eigen, een kortstondig leven beschoren platenmerk, Mars. 7 juli 1952 in NYC. Tot slot een MGM-opname van 30 september '52 in LA. De 5 trompettisten: Ernie Royal, Don Fagerquist, John Howell, Roy Caton en Phil Cook. Zelfde trombones en saxofoons als in de vorige bezetting gegeven, in de ritmesectie nu: Nat Pierce-piano, Frank Galagher-bas, Art Mardigan-drums. Van Brooks Bowman: "East of the sun".

Woody Herman a/h Orchestra: East of the sun (Brooks Bowman)
1/2 - 3:06 - MGM 2317 072

"East of the sun", MGM in Los Angeles, 30 september 1952, klarinetist Woody Herman and his Orchestra. Woody Herman speelde alt-saxofoon in dit stuk, Urbie Green was de trombonist, Arno Marsh op tenorsaxofoon. Nog twee Woody Herman-opnamen volgende keer, uit '53 - daarna Stan Kenton. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 422, MDR.

NA 149 025
26:36

0 0 0 0 0

opn. 17.11.88